

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 17Csp/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202409
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Gkortsilas
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4324202409.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Ľubicou Gkortsilas, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.: XXX XX D., prech. pobyt XXX XX E. XXX, o zaplatenie 1.969,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 439,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 10,15 eur od 28.01.2023 do zaplatenia, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 26,41 eur od 01.03.2023 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 0,53 eur od 28.03.2023 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 80,50 eur od 29.03.2023 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 80,50 eur od 29.04.2023 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 80,50 eur od 30.05.2023 do zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 80,50 eur od 29.06.2023 do zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 80,50 eur od 29.07.2023 do zaplatenia,

a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu) doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.07.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 1.969,09 eur, spolu s úrokom z omeškania 7,5% ročne zo sumy 10,15 EUR od 28.01.2023 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 26,41 EUR od 01.03.2023 do zaplatenia, 8,5% ročne zo sumy 81,03 EUR od 28.03.2023 do zaplatenia, 8,5% ročne zo sumy 80,50 EUR od 29.04.2023 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 80,50 EUR od 30.05.2023 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 80,50 EUR od 27.06.2023 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy 1 610,00 EUR od 28.07.2023 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi postupcom F. G., G., H. XX, XXX XX B., I.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa Zmluvu č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb a kúpa zariadení. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby a zariadenia špecifikované v Zmluve a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby a zariadenia cenu stanovenú v Zmluve

a v Cenníku. Postupca vystavil žalovanému Vyúčtovacie faktúry, pričom neuhradený zostatok z týchto faktúr postúpil žalobcovi, a to z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 10,15 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 26,41 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 81,03 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 80,50 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 80,50 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 80,50 eur a z faktúry XXXXXXXXXXXX sumu 1.610,00 eur. Žalovaný vyššie uvedené faktúry za poskytnuté služby a zariadenia neuhradil riadne a včas, preto postupca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia a v súlade s čl. 3.2 písm. o) VOP pristúpil k zmene spôsobu úhrady za služby na program s dobíjaním kreditu a v súlade s § 53 ods. 9 OZ k predčasnému ukončeniu výhody v podobe splátok. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlhu, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania v zmysle platných právnych predpisov.

2. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil žalobca spolu so žalobou listinné dôkazy, a to zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX, všeobecné podmienky O2, Cenník platný od 1.8.2022, kúpnu zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXX, faktúry, oznámenie o zmene spôsobu platby zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou, predžalobnú upomienku, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX, oznámenia zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX, pokus o zmier.

3. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Z dôvodu, že platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd platobný rozkaz zrušil a doručil žalovanému žalobu do vlastných rúk fikciou doručenia v súlade s § 116 ods. 2 CSP spolu s výzvou na vyjadrenie sa, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa odvoláva a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril a nepoprel žiadne skutkové tvrdenia žalobcu.

4. Žalobca vo vyjadrení na oznámenie súdu poukázal na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrené v rozsudku zo dňa 26.02.2025, sp. zn. 17CoCsp/36/2023 ako aj závery dovolacieho súdu vyjadrené v uznesení Najvyššieho súdu SR z 30. januára 2024, sp. zn. 1Cdo/123/2022, ktoré sú v rozpore so závermi dovolacieho súdu 5Cdo/197/2022, pričom podľa žalobcu za vecne správny, majúci podklad v dotknutých ustanoveniach OZ možno považovať názor vyjadrený senátom 1Cdo. Zákon povinnosť označenia splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 OZ veriteľovi neukladá. Priemerný spotrebiteľ musí mať vedomosť o čerpaní úveru, o jeho výške, o tom, ako ho splácal a predovšetkým na akej výške mesačnej splátky sa s veriteľom dohodol, preto je postačujúce vo výzve uviesť celkovú dlžnú sumu, s ktorou bol dlžník toho času v omeškani. Absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia. Z rozhodovacej praxe súdov od roku 2008 – do roku 2024 požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve zosplatňujúcej resp. pred zosplatnením nevyplývala. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetné znenie OZ bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované, pričom ani po ich novelizácii nebude „obligatórnou“ náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, ale postačujúcim údajom na platné zosplatnenie bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškani (obdobne ako je splnené v danom prípade a napokon ako činili veritelia resp. banky vždy). Riešenie uvedenej právnej otázky zo strany senátu 5Cdo v predmetnej problematike je právne neudržateľné, pričom naopak senát 1Cdo predmetnú právnu otázku vyriešil zákonne a správne. Zároveň poukázal na ústavnoprávne východiská priority platnosti právneho úkonu a právomoci súdu zákonné predpisy aplikovať, nie novelizovať.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.06.2025, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu a zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť a neúčasť žalobcu vopred ospravedlnil a požiadal, aby súd rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez ich osobnej účasti. Žalovaný sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavil a svoju neúčasť na pojednávaní vopred neospravedlnil ani nepožiadal o odročenie pojednávania.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, s obsahom ďalších podaní žalobcu a s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom ako aj oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu (F. G., G.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorej predmetom bol záväzok predchodcu žalobcu ako podniku poskytovať pre žalovaného verejné služby a s tým

súvisiace služby za podmienok bližšie špecifikovaných v zmluve a na druhej strane záväzok žalovaného za predmetné služby riadne a včas zaplatiť vyúčtovanie služieb vo výške stanovenej platným cenníkom podniku. Dohodnutým miestom poskytovania služieb bolo územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti F. G., G. vydané v súlade s § 84 ods. 2 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podmienky vydávania a používania elektronických peňazí. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre, vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia okrem predplatených služieb, ktoré sú spoplatňované v zmysle čl. 7 Všeobecných podmienok. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Žalovaný podpisom potvrdil, že sa zoznámil so Všeobecnými podmienkami a platným Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom platný Cenník je k dispozícii na webovej stránke poskytovateľa a v značkových predajniach a predajných miestach. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Žalovaný zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ a predmetom bolo poskytnutie programu služieb B. F. G. C., číslo SIM karty XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s tel. číslom + XXXXXXXXXXXXXXX.

8. Z kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že predchodca žalobcu ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu telekomunikačné zariadenia G. J. K. XX L., M. L. (I.) XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX K. K. I. XX C. N. XXXJ. O., M. L. (I.) XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a záväzok kupujúceho dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu spôsobom dohodnutým v tejto zmluve. Dohodnutá kúpna cena za tovar bola 1.932,00 eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu vo forme 24 mesačných splátok v čase a výške stanovenej v splátkovom kalendári uvedenom v zmluve. Mesačné splátky predstavovali sumu 80,50 eur. Prvá splátka bola splatná k 28.03.2023 a posledná splátka bola splatná k 28.02.2025. Splatnosť splátok bola dohodnutá k 28. dňu príslušného mesiaca. V zmysle bodu 6 písm. a) zmluvy, v prípade, ak sa kupujúci oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace je kupujúci povinný na požiadanie predávajúceho predčasne splatiť všetky zostávajúce splátky. Podľa bodu 7 zmluvy, v prípade ukončenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi kupujúcim a predávajúcim je podnik oprávnený požiadať kupujúceho o predčasné splatenie všetkých zostávajúcich platieb do poslednej faktúry.

9. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.1.2023, splatnej dňa 27.1.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 17,00 eur za poskytnuté služby (Mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby), z ktorej si žalobca v spore uplatňuje neuhradenú sumu 10,15 eur.

10. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2023, splatnej dňa 28.2.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 36,41 eur za poskytnuté služby (Mesačné poplatky, poplatok za obmedzenie služieb), z ktorej si žalobca v spore uplatňuje neuhradenú sumu 26,41 eur.

11. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.3.2023, splatnej dňa 27.3.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 91,03 eur za poskytnuté služby a splátku zariadenia, z ktorej si žalobca v spore uplatňuje spolu sumu 81,03 eur, a to sumu 0,53 eur za mesačné poplatky a sumu 80,50 eur za mesačnú splátku za zariadenie.

12. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.4.2023, splatnej dňa 28.4.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 80,50 eur za mesačnú splátku za zariadenie.

13. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.5.2023, splatnej dňa 29.5.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 80,50 eur za mesačnú splátku za zariadenie.

14. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.6.2023, splatnej dňa 26.6.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 80,50 eur za mesačnú splátku za zariadenie.

15. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.7.2023, splatnej dňa 27.7.2023 súd zistil, že predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 1.610,00 eur za mesačnú splátku za zariadenie v sume 80,50 eur a vyúčtovanie splátok za zariadenia v sume 1.529,50 eur.

16. Nebolo sporné, že žalovaný dohodnuté splátky kúpnej ceny za zariadenie riadne a včas nesplácal, z dôvodu ktorého predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenie.

17. Z oznámenia o zmene spôsobu platby zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že keďže napriek viacerým výzvam nedošlo z jeho strany k úhrade dlžnej sumy, čím sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy o viac ako deväťdesiat kalendárnych dní, preto v prípade, ak dlžnú sumu 228,09 eur neuhradí najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia tohto listu, dôjde i) v súlade s čl. 3.2 písm. o) Všeobecných podmienok poskytovania verejných služieb k zmene spôsobu úhrady za služby a pre ďalšie využívanie služieb bude potrebné pravidelné dobíjanie predplateného kreditu; ii) v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k predčasnému ukončeniu výhody v podobe splátok resp. odložených splátok vyplývajúcich z kúpnej zmluvy a iii) k zániku poistenia zariadenia pre neplatenie poistného. Predchodca žalobcu v liste zároveň upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy môže predchodca žalobcu pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou a v zmysle § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z. môže pristúpiť k postúpeniu pohľadávky inej osobe aj bez súhlasu žalovaného. Súčasťou oznámenia je aj prehľad neuhradených pohľadávok ku dňu 28.04.2023 vo výške 228,09 eur, a to z faktúry XXXXXXXXXXXX suma 3,15 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX suma 17,00 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX suma 36,41 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX suma 91,03 eur, z faktúry XXXXXXXXXXXX suma 80,50 eur. Oznámenie bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú v zmluve dňa X.X.XXXX, pričom zásielka sa predchodcovi žalobcu vrátila dňa XX.XX.XXXX ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

18. Z predžalobnej upomienky zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu požiadal žalovaného o okamžitú úhradu dlžnej sumy vo výške 1.989,09 eur na platobné údaje uvedené v upomienke. Predchodca žalobcu žalovaného zároveň upozornil, že vzhľadom na skutočnosť, že je v omeškaní s úhradou svojej pohľadávky o viac ako 90 dní, môže pristúpiť v zmysle § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. k postúpeniu pohľadávky inej osobe aj bez súhlasu žalovaného.

19. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu postupuje na žalobcu svoje pohľadávky voči dlžníkom uvedené v prílohe č. X zmluvy, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou vrátane príslušenstva a práv spojených s postupovanými pohľadávkami. Z prílohy č. X k Zmluve o postúpení pohľadávky súd zistil, že pohľadávky právneho predchodcu žalobcu proti žalovanému z neuhradených faktúr č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, ktoré sú predmetom tohto sporu, sú uvedené v prílohe č. X pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX.

20. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávky voči žalovanému postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX na žalobcu. Výška pohľadávok ku dňu postúpenia je 1.969,09 eur. Oznámenie o postúpení bolo žalovanému doručované listinne na adresu uvedenú v zmluve dňa XX.XX.XXXX, tak ako vyplýva z predloženého podacieho hárka.

21. Z oznámenia zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca informoval žalovaného, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej so spoločnosťou F. G., G., pristupuje k vymáhaniu nižšie uvedenej pohľadávky, za účelom ktorým splnomocnili advokátsku kanceláriu. Táto vyhotovila Pokus o zmier, ktorý obsahuje ďalšie údaje o pohľadávke, ktorý žalovanému touto cestou doručujú.

22. Z pokusu o zmier zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že právny zástupca žalobcu oznámil žalovanému, že bol žalobcom splnomocnený k vymáhaniu pohľadávky voči žalovanému, ktorá vznikla titulom neplnenia zmluvných povinností zo zmluvy, čím sa dostal do omeškania so splácaním dlhu a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy spolu vo výške 2.328,02 eur, ktorá pozostáva z istiny 1.969,09 eur, úroku z omeškania po postúpení pohľadávky vo výške 130,77 eur a nákladov právneho zastúpenia vo výške 228,16 eur v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy, v opačnom prípade pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky. Pokus o zmier bol žalovanému doručovaný listinne na adresu uvedenú v zmluve dňa XX.XX.XXXX, tak ako vyplýva z predloženého podacieho hárka.

23. Na takto zistený skutkový stav súd aplikoval nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

24. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len ako „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase zosplatnenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

34. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

37. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

38. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v čase zosplatnenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v

rozhodnutí určené. Toto právo však může veritel' použít' najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

39. Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

40. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoEK“), zmluvou o poskytovaní služieb, vrátane služby prístupu k internetu, sa podnik zaväzuje zriadiť pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať služby.

41. Podľa § 86 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejne dostupnú službu.

42. Podľa § 86 ods. 4 písm. a) a b) ZoEK, účastník je povinný a) používať verejne dostupnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní služieb, b) platiť za poskytnutú verejne dostupnú službu podľa zmluvy o poskytovaní služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

43. Podľa § 86 ods. 5 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka..

44. Podľa § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

45. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

46. Podľa § 216 ods. 1 a ods. 2. CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

47. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

48. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

49. Predmetom sporu je nárok žalobcu na úhradu sumy 1.969,09 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že predchodca žalobcu ako veritel' so žalovaným ako dlžníkom uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb a dňa XX.XX.XXXX kúpnu zmluvu na odpredaj telekomunikačných zariadení. Žalovaný porušil zmluvnú povinnosť uhrádzať za poskytnuté telekomunikačné služby dojednanú cenu služieb a za zariadenia dohodnuté mesačné splátky kúpnej ceny, preto predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia a v súlade s § 53 ods. 9 OZ pristúpil k predčasnému ukončeniu výhody v podobe splátok. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlhu, žalobca požaduje aj úroky z omeškania.

50. Žalobca si v predmetnom spore žalobou uplatnil pohľadávku titulom neuhradených telekomunikačných služieb spolu vo výške 37,09 eur, ktoré právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému na základe predložených faktúr, a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 10,15 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 26,41 eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 0,53 eur, titulom neuhradených

mesačných splátok za telekomunikačné zariadenia spolu vo výške 402,50 eur fakturovaných v zmysle splátkového kalendára vyúčtované právny predchodcom žalobcu faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX pod položkami mesačná splátka za zariadenie v sume 80,50 eur ako aj nárok na úhradu predčasne zosplatnenej zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenia vo výške 1.529,50 eur vyúčtovanú žalovanému právny predchodcom žalobcu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX pod položkou vyúčtovanie splátok za zariadenia.

51. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov, na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne a žalobca má nárok na úhradu pohľadávky, ktorá mu vznikla titulom neuhradených telekomunikačných služieb vo výške 37,09 eur ako aj titulom neuhradených mesačných splátok za telekomunikačné zariadenia spolu vo výške 402,50 eur, fakturovaných v súlade so splátkovým kalendárom uvedeným v zmluve.

52. V konaní nebolo sporné, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným existoval záväzkový vzťah, a to titulom Zmluvy o poskytovaní verejných služieb ako aj titulom kúpnej zmluvy a spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol zo zmluvného vzťahu medzi veriteľom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti a žalovaným ako spotrebiteľom, t. j., že ide o zmluvy spotrebiteľské. Preto na právny vzťah založený predmetnými zmluvami je potrebné aplikovať okrem zákona č. 452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách a všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v súdnom konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný uzatváral zmluvy v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou. V súlade s prílohou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zákon uvádza príkladné podmienky zakotvené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné. Podľa článku 5 uvedenej smernice, všetky písomné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv musia byť vyjadrené zrozumiteľne, v prípade nezrozumiteľnosti sa podmienka má vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa článku 4 ods. 2 smernice, ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné preskúmať, či tieto podmienky nie sú nekalé.

53. Súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že zmluva o poskytovaní verejných služieb ako aj kúpna zmluva mali formulárový charakter, boli vopred pripravené predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť ich obsah, tieto obsahujú všetky potrebné náležitosti vyžadované zákonom o elektronických komunikáciách a Občianskym zákonníkom, predchodca žalobcu a žalovaný sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmlúv, spôsobe úhrady ceny za dodanie služieb ako aj kúpnej ceny za zariadenia a pri uzavretí zmlúv neboli obídené príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. Zároveň obsah zmlúv nebol medzi stranami sporu sporný. Súd podrobil zmluvy aj ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmal zmluvy ako celok, pričom nezistil žiadne zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či neplatnosť zmluvy od jej počiatku. Súd poukazuje na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Ak by sa teda v zmluvách aj nachádzali nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by boli neplatné (existenciu ktorých súd v konaní nezistil), nespôsobovalo by to neplatnosť celej zmluvy. Súd tak dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb ani kúpna zmluva neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili ich neplatnosť ako celku.

54. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou a pasívnou vecnou legitimitáciou strán sporu. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, teda je pasívne vecne legitimovaný. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žalovaný nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitimitácie má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednanja (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, ktorý je publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022, pod č. 6).

55. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenie z ktorých je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX a kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX.

56. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorou postupca postúpil na žalobcu jednak pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX ako aj pohľadávky postupcu voči žalovanému z kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa zákona č. 452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách je však potrebné, v súvislosti s postúpením pohľadávky podniku na tretiu osobu bez súhlasu účastníka, okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách. V zmysle § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Žalobcu tak v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda, že právny predchodca žalobcu (F. G., G.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

57. Súd konštatuje, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal ním tvrdené skutočnosti o platnom postúpení pohľadávok z predchodcu žalobcu na žalobcu zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX. Vykonaným dokazovaním mal súd bez rozumných pochybností za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade peňažného záväzku voči podniku, a to oznámením o zmene spôsobu platby zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré sa mu vrátilo dňa XX.XX.XXXX ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote a zároveň preukázal, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávok, t.j. dňa XX.XX.XXXX v nepretržitom omeškaní s úhradou dlhu za poskytnuté telekomunikačné služby viac ako 90 dní od dňa, kedy sa žalovaný mal možnosť oboznámiť s obsahom predmetnej výzvy.

58. Na základe uvedeného tak súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa pohľadávky a podniku na žalobcu bez súhlasu žalovaného a bol dodržaný zákonný postup upravený v § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z.. Žalobca je tak v predmetnom spore aktívne vecne legitimovaný vo vzťahu k nároku uplatnenom zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

59. Súd mal zároveň za preukázané, že došlo aj k platnému postúpeniu pohľadávok z predchodcu žalobcu na žalobcu z kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, nakoľko kúpna zmluva nie je zmluvou závislou k zmluve o poskytovaní verejných služieb. Pohľadávka žalobcu za neuhradené splátky kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenia (mobilné telefóny) nepredstavuje pohľadávku za služby podľa zákona o elektronických komunikáciách. Preto na jej postúpenie nie je potrebné splniť špeciálne podmienky podľa zákona o elektronických komunikáciách (výzva na úhradu pred postúpením pohľadávky a 90 – dňové omeškanie s úhradou). Z uvedeného dôvodu skutočnosť, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného (oznámením o zmene spôsobu platby zo dňa XX.XX.XXXX) k úhrade dlhu spolu vo výške 228,09 eur vzniknutom neuhradením faktúr č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX K. P. K. Q. R. E. S. O. L. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, ktoré boli tiež súčasťou postúpenia pohľadávky, nie je prekážkou platného postúpenia, nakoľko faktúry absentujúce vo výzve realizovanej podľa § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. boli vystavené za úhradu splátok kúpnej ceny a nie za úhradu telekomunikačných služieb. Súd tak konštatuje, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX právny predchodca žalobcu ako postupca platne postúpil na žalobcu aj pohľadávku z kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX na úhradu kúpnej ceny v súlade s § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalobca je aktívne vecne legitimovaný aj vo vzťahu k nároku uplatnenom titulom neuhradených splátok kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenia.

60. Žalobca zároveň preukázal, že jeho predchodca splnil zákonnú notifikačnú povinnosť podľa § 526 Občianskeho zákonníka a oznámil žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávok na žalobcu a to oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného.

61. Vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenom titulom neuhradených telekomunikačných služieb spolu vo výške 37,09 eur súd uvádza, že mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb v rozsahu služieb účtovaných v súlade so zmluvou a cenníkom, na základe ktorej boli žalovanému poskytované elektronické komunikačné služby, a za poskytnutie ktorých sa žalovaný zaviazal hradiť riadne a včas vyúčtovanie služieb. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému za dodané služby cenu služby spolu v sume 63,94 eur, a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 17,00 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 36,41 eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 10,53 eur, z ktorých si žalobca v konaní uplatňuje nárok na úhradu sumy 37,09 eur. Žalovaný nenamietal výšku, či dôvodnosť vystavených faktúr a ani netvrdil a nijakým spôsobom nepreukázal ich čo i len čiastočnú úhradu. Žalovaný tiež nepredostrel procesnú obranu spočívajúcu v tvrdení, že by jeho záväzok na úhradu ceny dodaných elektronických služieb voči žalobcovi zanikol inak. Súd mal preto bez rozumných pochybností v súlade s § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP uplatnením fikcie nespornosti za preukázané, že žalovaný svoju povinnosť uhrádzať riadne a včas za poskytnuté telekomunikačné služby neplnil a vyúčtované služby riadne neuhradil.

62. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu titulom neuhradených telekomunikačných služieb spolu vo výške 37,09 eur bol v spore žalobcom riadne preukázaný listinnými dôkazmi ako aj nepopretím skutkových tvrdení žalobcu žalovaným, je preto dôvodný a žalobca má nárok na jeho úhradu.

63. Vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenom titulom neuhradených splátok za telekomunikačné zariadenia, ktoré predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému v zmysle splátkového kalendára súd uvádza, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa XX.XX.XXXX k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX na predaj telekomunikačných zariadení. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu odpredal žalovanému mobilné zariadenia (G. J. K. K. K. I. XX C. N.) a žalovaný sa zaviazal za tieto zariadenia zaplatiť kúpnu cenu v sume 1.932,00 eur formou 24 mesačných splátok v sume 80,50 eur, splatných vždy k 28. dňu príslušného mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 28.03.2023 a splatnosťou poslednej splátky dňa 28.02.2025. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že predávajúci je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť kúpnej ceny v prípade, ak žalovaný nebude plniť dohodnuté splátky riadne a včas. Žalovaný nenamietal výšku, či dôvodnosť vystavených faktúr v časti položky splátka za zariadenia a ani netvrdil a nijakým spôsobom nepreukázal ich čo i len čiastočnú úhradu. Žalovaný tiež nepredostrel procesnú obranu spočívajúcu v tvrdení, že by jeho záväzok voči žalobcovi na úhradu mesačných splátok za telekomunikačné zariadenia zanikol inak. Súd mal preto v súlade s § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP uplatnením fikcie nespornosti za preukázané, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť vyplývajúcu mu z kúpnej zmluvy, keď dohodnuté mesačné splátky kúpnej ceny za mobilné zariadenia vyúčtované predchodcom žalobcu faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX pod položkami mesačná splátka za zariadenie v sume 80,50 eur spolu vo výške 402,50 eur neuhradil.

64. Na základe uvedených skutočností súd k dospel k záveru, že dôvodný je aj žalobou uplatnený nárok žalobcu titulom neuhradených splátok za telekomunikačné zariadenia, ktoré predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému v zmysle splátkového kalendára spolu vo výške 402,50 eur, keď bol v spore žalobcom riadne preukázaný listinnými dôkazmi ako aj nepopretím skutkových tvrdení žalobcu žalovaným a žalobca má nárok na jeho úhradu.

65. Za nedôvodný súd posúdil nárok žalobcu uplatnený titulom predčasne zosplatennej zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenia vo výške 1.529,50 eur vyúčtovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX pod položkou vyúčtovanie splátok za zariadenia, a to z nasledovných dôvodov.

66. S poukazom na spotrebiteľský vzťah strán sporu bol súd povinný skúmať splnenie zákonných predpokladov platného zosplatnenia budúcich splátok kúpnej ceny podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platných v čase zosplatnenia. Je v záujme ochrany žalovaného ako spotrebiteľa skúmať hmotnoprávny základ žalobou uplatneného nároku, pričom súd je v spotrebiteľských sporoch ex offa povinný skúmať okrem iného aj platnosť týchto právnych úkonov. Žalobcu tak v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

67. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovaného s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia kúpnej ceny je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Zákon prísne stanovuje kritériá, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

68. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatenosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie.

69. Účelom právnej úpravy v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Spotrebiteľ musí byť nepochybne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

70. Súd poukazuje na najnovšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp.zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 2Cdo/149/2021, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I.ÚS/528/2024), podľa ktorej upozorňuje podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu a platnosť tohto úkonu. Jedná sa o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa "dozvedieť" o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu, v tomto prípade zvyšnej časti kúpnej ceny a "spôsobe" ako tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie "iba" výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť, resp. zakladá dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú, pre ktorú plánuje predčasne zosplatniť dlh. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej splátke mieni následne dodávateľ zosplatniť kúpnu cenu v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti kúpnej ceny musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovne upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa

§ 565 Občianskeho zákonníka týka, t.j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz.

71. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu dlhu za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu dlhu (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého dlhu, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

72. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť, nie je dostatočne určitým ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premičacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka.

73. Súd sa stotožňuje s právnymi závermi Najvyššieho súdu SR uvedenými v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023, sp. zn. 5Cdo/197/2022, nakoľko podľa názoru súdu už zo samotnej výzvy na možnosť zosplatnenia spotrebiteľského peňažného dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť zrejme, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný dlh predčasne zosplatený. Napriek tomu, že Občiansky zákonník presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia peňažného dlhu veriteľom. Ak teda ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia dlhu podmieňuje uplynutím 3-mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejme, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť viesť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí viesť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť dlh uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Ak má ísť teda o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky sumy omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie dlhu. Z upozornenia veriteľa musí jasne vyplývať, že zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie dlhu.

74. Z písomnej výzvy - Oznámenie o zmene spôsobu úhrady zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že týmto úkonom predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že napriek viacerým výzvam nedošlo z jeho strany k úhrade dlžnej sumy, čím sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy o viac ako deväťdesiat kalendárnych dní, preto v prípade, ak dlžnú sumu 228,09 eur neuhradí najneskôr do 30 dní odo dňa

doručenia tohto listu, dôjde ii) v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k predčasnému ukončeniu výhody v podobe splátok resp. odložených splátok vyplývajúcich z kúpnej zmluvy.

75. Z obsahu predmetného oznámenia zo dňa XX.XX.XXXX nevyplýva identifikácia konkrétnej splátky, s úhradou ktorej bol žalovaný v omeškaní, a pre ktorú predchodca žalobcu mohol resp. plánoval jednorazovo a predčasne zosplatiť zvyšnú časť kúpnej ceny. S poukazom na vyššie uvedené tak súd dospel k záveru, že Oznámenie o zmene spôsobu úhrady zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým mala byť realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatným právnym úkonom pre jeho rozpor s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko z jeho obsahu nevyplýva označenie konkrétnej splátky kúpnej ceny, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej predchodca žalobcu mienil uplatniť právo predčasne ukončiť výhodu v podobe splátok kúpnej ceny (predčasne zosplatiť kúpnu cenu) vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka platnom v znení zosplatenia. Preto túto výzvu (Oznámenie o zmene spôsobu úhrady zo dňa XX.XX.XXXX) nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale ani za kvalifikované oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, keďže aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapíňajúcim účel predmetného ustanovenia.

76. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že predchodca žalobcu nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti zvyšnej časti kúpnej ceny v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho súd posúdil právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti kúpnej ceny za zariadenia ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom. Uvedené znamená, že žalovaný bol povinný splácať splátky kúpnej ceny i potom, ako právny predchodca žalobcu zvyšnú časť kúpnej ceny neplatne zosplatiť, nakoľko neplatné zosplatenie nemalo žiadny vplyv na povinnosť žalovaného pokračovať v splácaní dohodnutej kúpnej ceny v dohodnutých splátkach. Preto súd žalobu v časti uplatnenej titulom zosplatennej kúpnej ceny za zariadenia ako nedôvodnú zamietol.

77. Súd pre úplnosť uvádza, že nakoľko si žalobca v konaní uplatnil nárok na úhradu zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenie vo výške 1.529,50 eur vyplývajúci mu z kúpnej zmluvy v celosti, t. j. zosplatenú, mu súd v konaní nemohol priznať ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitem“. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia, musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (viď § 132 ods. 1 CSP).

78. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, podľa ktorého nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého predčasne zosplateného úveru a súd dospel k záveru, že predčasné zosplatenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V žalobe pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že došlo k zosplateniu poskytnutého úveru k XX.XX.XXXX (a aj odôvodňoval, akým postupom sa tak stalo), ktoré súd posúdil nakoniec ako neplatné a žalobca žiadal priznať práve a len takto zosplatený úver. Najvyšší súd SR pre takéto prípady uzavrel, že ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitem“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Predmetné rozhodnutie prešlo aj kontrolou ústavnosti, keď Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 2. októbra 2024, sp.zn. I. ÚS 528/2024 ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 z 12. februára 2024 odmietol, pričom v odôvodnení odmietajúceho rozhodnutia tiež uviedol, že „...Všeobecný súd musí rešpektovať predmet

konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/15/2010 z 27. júla 2011, obdobne I. ÚS 122/2012)..... Rovnako nedôvodný je aj odkaz sťažovateľky na skutočnosť, že zo samotných skutkových zistení vyplynulo, že pohľadávka z úverovej zmluvy nie je splnená, keďže z dispozičného princípu, ktorý ovláda civilné sporové konanie, vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza.“

79. Žaloba žalobcu v časti nároku uplatneného titulom zospaltnenej kúpnej ceny bola skutkovo odvodená od tvrdenia o splatnosti zvyšnej časti kúpnej ceny v celosti, t. j. zosplatenú, pričom v danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie kúpnej ceny podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany predchodcu žalobcu nedošlo k zosplateniu kúpnej ceny za zariadenia zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej splátky, pre ktorú sa predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť kúpnu cenu zmluvne dojednaným spôsobom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Z uvedených dôvodov súd nemohol žalobcovi priznať namiesto mimoriadne zosplatennej kúpnej ceny dlžné splátky kúpnej ceny splatné do dňa rozhodnutia súdu, nakoľko by došlo k porušeniu zásady “ne upltra petitum“, hoci v danom prípade boli všetky splátky kúpnej ceny v čase rozhodovania súdu už splatné v celom rozsahu a musel žalobu v časti uplatneného nároku žalobcu na úhradu zosplatennej kúpnej ceny zamietnuť. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti kúpnej ceny, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. Súd nad rámec poznamenáva, že zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, ktorá zmena ani nenastala, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP).

80. Súd poznamenáva, že sa nestotožňuje s právnymi závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrenými v rozsudku zo dňa 26.02.2025, sp. zn. 17CoCsp/36/2023, na ktoré žalobca poukazoval. Uvedené právne závery krajského súdu nie sú pre tento súd záväzné, pričom súd sa stotožňuje s právnym záverom najvyššieho súdu, vyjadrenom v rozhodnutiach, na ktoré vyššie poukazoval, v zmysle ktorého je podmienkou platného úkonu zosplatenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka špecifikácia splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a pre omeškanie s úhradou ktorej veriteľ zosplatiť dlh, a to už vo výzve realizovanej podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodov podrobne uvedených vyššie.

81. Nesúhlas žalobcu s predbežným právnym posúdením súdu vo výzve podľa § 138 CSP, podľa ktorého je podmienkou platnosti úkonov realizovaných podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podľa § 565 Občianskeho zákonníka špecifikovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá právo veriteľa mimoriadne zosplatiť dlh, poukazujúc žalobcom na skutočnosť, že zákon povinnosť označenia splátky v zosplatiťujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá súd považuje za nedôvodný. Skutočnosť, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k právnym záverom, ktoré sú odlišné od právnych záverov žalobcu neznamena, že právne závery súdu sú nesprávne, najmä za stavu, keď súd pri svojich právnych záveroch vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

82. Pokiaľ žalobca označuje za vecne správny právny názor najvyššieho súdu uvedený v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, podľa ktorého nie je špecifikácia splátky vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potrebná, k tomu súd uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít nemožno považovať jediné rozhodnutie najvyššieho súdu. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/6/2017,

3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017), je ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Za ustálenú prax možno považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady, a to, že je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach, alebo ide o názor, ktorý je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalobca je skôr ojedinelým na rozdiel od iných rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré judikovali záver o potrebe konkretizovania splátky už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ (napr. sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024) a z ktorých súd pri rozhodovaní v predmetnej veci vychádzal.

83. V súvislosti s poukazom žalobcu, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. januára 2024, sp. zn. 1Cdo/123/2022, súd upriamuje pozornosť žalobcu na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 157/2025, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31. júla 2024, v ktorom ústavný súd okrem iného uviedol: „nemožno dospieť k záveru, že by v tomto rozhodnutí (sp. zn. 1Cdo/123/2022, pozn. súdu) súd popri riešení nosnej otázky, ktorou bol začiatok plynutia premlčacej lehoty predčasne zosplatneného spotrebiteľského úveru, záväzne vyriešil aj otázku, či pod sankciou neplatnosti musí byť v oznámení o zosplatnení konkretizovaná omeškaná splátka. Najvyšší súd právny názor o nadbytočnosti konkretizácie omeškanej splátky vo výzve či oznámení o zosplatnení, aplikácie ktorého sa sťažovateľka dožaduje, vyslovil len ako protiargument k nie pre vec rozhodujúcej argumentácii dovolateľov o špecifikácii omeškanej splátky ako podmienky platnosti zosplatnenia. Tieto len na okraj a doplnkovo vyjadrené právne názory senátov najvyššieho súdu, ktoré hoci sú súčasťou odôvodnení rozhodnutí dovolacieho súdu, nemožno považovať za záväzné právne názory, keďže neboli dôvodom, bez vyriešenia ktorých by dané veci nebolo možné rozhodnúť. To bola v oboch prípadoch otázka začiatku plynutia premlčacej lehoty predčasne zosplatneného spotrebiteľského úveru.“

84. Z uvedených dôvodov súd námietku žalobcu o neudržateľnosti a vecnej nesprávnosti právnych záverov najvyššieho súdu vyjadrenom v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 ako aj v ostatných rozhodnutiach senátu najvyššieho súdu 5 Cdo vyhodnotil ako nedôvodnú, pričom s nedôvodnosťou tejto námietky by mal byť žalobca oboznámený, keďže rozhodnutím Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 157/2025 ústavný súd zamietol práve sťažnosť žalobcu.

85. Súd následne preskúmal žalobcom uplatnený nárok podľa § 54a OZ a dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. § 101 OZ uvádza, že pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, teda § 101 OZ upravuje všeobecné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby. Premlčacia doba dôvodne uplatneného nároku (titulom neuhradených telekomunikačných služieb a titulom neuhradených mesačných splátok za telekomunikačné zariadenia vyúčtovaných v zmysle splátkového kalendára) začala plynúť v súlade so splatnosťou vystavených faktúr, pričom najstaršia faktúra č. XXXXXXXXXX bola splatná dňa 27.1.2023, v dôsledku čoho tak všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť vo vzťahu k pohľadávke žalobcu najskôr dňa 27.1.2023 a uplynula by dňa 27.1.2026. Žaloba bola na súde podaná dňa 03.07.2024, teda pred uplynutím premlčacej doby. Súd tak konštatuje, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde včas.

86. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

87. Podľa § 517 ods. 1, prvá veta a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a v čas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení

úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

88. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

89. O úroku z omeškania rozhodol súd v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 citovaného Nariadenia vlády. Žalovaný sa nesplnením peňažného záväzku voči právnenému predchodcovi žalobcu dostal do omeškania, z dôvodu ktorého vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr, t.j. odo dňa 28.01.2023, 01.03.2023, 28.03.2023, 29.04.2023, 30.05.2023, 27.06.2023 a 28.07.2023. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 28.01.2023 bola 2,50 % p.a, ku dňu 01.03.2023 bola 3,00 % p.a, ku dňu 28.03.2023 a ku dňu 29.04.2023 bola 3,50 % p.a, ku dňu 30.05.2023 bola 3,75 % p.a a ku dňu 28.07.2023 a dňu 27.06.2023 bola 4,00 % p.a. Súd tak priznal žalobcovi úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške, v akej si ich žalobca podanou žalobou v súlade s právnymi predpismi uplatnil.

90. Súd však nepriznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa ako si ich uplatnil v podanej žalobe, a to z dôvodu rozporu niektorých faktúr v časti dátumu splatnosti s dojednanou splatnosťou splátok za telekomunikačné zariadenia v zmysle kúpnej zmluvy. V zmysle splátkového kalendára boli jednotlivé splátky kúpnej ceny splatné k 28.dňu príslušného mesiaca. To znamená, že lehoty splatnosti faktúr, ktorými veriteľ vyúčtoval dlžníkovi (spotrebiteľovi) aj splátku kúpnej ceny, ktoré predchádzali dohodnutej lehote splatnosti splátok (28.deň) sú v rozpore s kúpnuou zmluvou. Tento rozpor lehoty splatnosti v časti vyúčtovanej splátky kúpnej ceny v sume 80,50 eur sa týka nasledovných faktúr, ktorými boli fakturované aj splátky kúpnej ceny, a to faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 27.3.2023, č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 26.6.2023 a č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 27.7.2023. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania zo splátok kúpnej ceny odo dňa splatnosti jednotlivých splátok dohodnutej v kúpnej zmluve a nie odo dňa splatnosti týchto faktúr, ktorý je v rozpore s ustanovením kúpnej zmluvy.

91. Súd určil lehotu na plnenie v súlade s § 232 ods. 3 CSP, nakoľko nezistil dôvody odôvodňujúce rozhodnúť o dlhšej lehote plnenia ani dôvody, pre ktoré by súd mal umožniť žalovanému plniť sumu v splátkach.

92. Na základe uvedených skutočností, keďže žalobca v spore preukázal dôvodnosť nárokov uplatnených žalobou titulom neuhradených telekomunikačných služieb spolu vo výške 37,09 eur a titulom neuhradených mesačných splátok za telekomunikačné zariadenia spolu vo výške 402,50 eur, fakturovaných v zmysle splátkového kalendára, súd výrokom I. tohto rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 439,59 eur spolu s dôvodne uplatneným úrokom z omeškania a výrokom II. tohto rozsudku žalobu vo zvyšnej časti nároku uplatneného titulom predčasne zosplatennej zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenia vo výške 1.529,50 eur a v časti úrokov z omeškania, ktoré boli žalobcom uplatnené v rozpore s dohodnutou splatnosťou splátok kúpnej ceny, ako nedôvodnú zamietol.

93. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

94. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

95. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

96. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý posúdil s poukazom na § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v sume 439,59 eur, ktorá predstavuje 22,32 % úspechu zo žalobou uplatnenej sumy 1.969,09 eur, pričom žalovaný dosiahol úspech v sume 1.529,50 eur, ktorá predstavuje 77,68 % úspechu z hodnoty sporu 1.969,09 eur. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,36 % (77,68 – 22,32). Keďže však žalovanému v spore žiadne trovy konania nevznikli ani mu zo spisu nevyplývali, súd mu nárok na náhradu trov konania podľa čl. 17 základných princípov CSP nepriznal, a teda o výške náhrady trov konania už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.